

Förordning om kapitaltäckning och stora exponeringar;

utfärdad den 20 december 2006.

Regeringen föreskriver¹ följande.

Definitioner

1 § I denna förordning betyder

1. *behörig myndighet*: Finansinspektionen eller en annan myndighet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

2. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,

3. *kapitalkravsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning)²,

3. *kreditinstitutsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning)³, och

4. *medräkningsbar garanti*: en garanti eller en annan liknande överenskommelse med samma ekonomiska innebörd som en garanti som enligt föreskrifter meddelade med stöd av 30 § 11 eller 17 får användas för att reducera riskvikten för en exponering.

Med kommun avses i denna förordning även sådana samfälligheter som är jämförbara med kommuner.

Riskvikter enligt schablonmetoden för kreditrisker

Exponeringar mot stater och centralbanker

2 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker och för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, skall ge en exponering mot en stat eller en centralbank riskvikten 100 procent, om inte något annat följer av 3–7 §§.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1, Celex 32006L0048) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201, Celex 32006L0049).

² EUT L 177, 30.6.2006, s. 201 (Celex 32006L0049).

³ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1 (Celex 32006L0048).

3 § En exponering mot Europeiska centralbanken skall oavsett vad som anges i 4–7 §§ ges riskvikten noll procent.

4 § En exponering mot en sådan stat eller centralbank som har kreditvärderats av ett godkänt kreditvärderingsföretag får ges en riskvikt enligt tabell 1. Finansinspektionen skall rangordna det godkända kreditvärderingsföretagets kreditbetyg på en sexgradig skala för värdering av kreditkvalitet.

TABELL 1

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

5 § En exponering mot en stat inom EES eller en centralbank i en stat inom EES skall ges riskvikten noll procent, om exponeringen är uttryckt och refinansierad i den statens valuta.

En exponering mot en stat utanför EES eller en centralbank i en stat utanför EES där det tillämpas ett tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas inom EES får ges samma riskvikt som i den staten föreskrivs för en sådan exponering, om exponeringen är uttryckt och refinansierad i den nationella valutan.

6 § Ett exportkreditorgans kreditvärderingar får användas för riskvägning enligt schablonmetoden

1. om de är en konsensusklassificering från ett exportkreditorgan som har anslutit sig till den överenskommelse om riktlinjer för statsstödda exportkrediter som utvecklats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), eller

2. om exportkreditorganet offentliggör sina kreditvärderingar, använder den metod som redovisas i den i 1 nämnda överenskommelsen och kreditvärderingen är bunden till en av de åtta minimipremierna för exportförsäkring som fastställs enligt metoden.

7 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, får ge en exponering, för vilken ett exportkreditorgans kreditvärdering får användas för riskvägning enligt 6 §, den riskvikt som framgår av tabell 2.

TABELL 2

Minimipremie för exportförsäkring	0	1	2	3	4	5	6	7
Riskvikt	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Exponeringar mot kommuner

8 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, skall ge en exponering mot en svensk eller utländsk kommun samma riskvikt som en exponering mot ett institut, om inte något annat följer av 9 §.

9 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker skall ge en exponering mot en svensk kommun samma riskvikt som en exponering mot svenska staten.

En exponering mot en utländsk kommun i en annan stat inom EES skall, om exponeringen där behandlas som en exponering mot den egna staten, ges samma riskvikt som en exponering mot staten.

En exponering mot en utländsk kommun i en stat utanför EES där det tillämpas ett tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas inom EES skall, om exponeringen där behandlas som en exponering mot den egna staten, ges samma riskvikt som en exponering mot staten.

Exponeringar mot institut

10 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, får ge en exponering mot ett annat institut eller motsvarande utländskt företag en riskvikt enligt den metod som baseras på hemstatens kreditkvalitetssteg.

Medräkningsbara garantier

11 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker skall, om det tar hänsyn till en medräkningsbar garanti när det beräknar det riskvägda exponeringsbeloppet för en exponering, ge den del av exponeringen som täcks av garantin samma riskvikt som en exponering mot den som utfärdat garantin, om inte något annat följer av 12 §.

12 § När ett institut tar hänsyn till en medräkningsbar garanti som har utfärdats av en stat inom EES eller en centralbank i en stat inom EES skall den del av exponeringen som täcks av garantin ges riskvikten noll procent, om garantin är uttryckt i motpartens nationella valuta och exponeringen är refinansierad i den valutan.

När ett institut tar hänsyn till en medräkningsbar garanti som har utfärdats av en stat utanför EES eller en centralbank i en stat utanför EES där det tillämpas ett tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas inom EES, skall den del av exponeringen som täcks av garantin ges samma riskvikt som en exponering som avses i 5 § andra stycket, om garantin är uttryckt i låntagarens nationella valuta och exponeringen är refinansierad i den valutan.

13 § Det som enligt 12 § första stycket gäller för den del av en exponering som täcks av en medräkningsbar garanti utfärdad av en stat gäller även för den del av en exponering som täcks av en medräkningsbar garanti som har utfärdats av

1. en svensk kommun, eller

2. en utländsk kommun i en annan stat inom EES än Sverige om exponeringen i den staten behandlas på samma sätt som en exponering mot den egna staten.

När ett institut tar hänsyn till en medräkningsbar garanti som har utfärdats av en utländsk kommun i en stat utanför EES där det tillämpas ett tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas inom EES skall den del av exponeringen som täcks av garantin ges samma riskvikt som en exponering som avses i 5 § andra stycket, om

1. garantin är uttryckt i motpartens nationella valuta och exponeringen är refinansierad i den valutan, och

2. en exponering mot kommunen i den staten behandlas som en exponering mot staten.

Tillstånd för ett institut som använder internmetoden att använda schablonmetoden för exponeringar mot svenska staten m.fl.

14 § Tillstånd enligt 4 kap. 9 § andra stycket lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar att använda schablonmetoden för vissa exponeringar får ges för exponeringar mot svenska staten och svenska kommuner, om exponeringar mot svenska staten ges riskvikten noll procent enligt schablonmetoden.

Beräkningen av kapitalkravet för vissa positionsriskerna enligt schablonmetoden

15 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för positionsriskerna som ingår i marknadsriskerna skall vid beräkningen av den specifika risken för räntebärande värdepapper ge positionen vikttalet noll procent, om värdepapperen har utfärdats eller garanterats av en stat eller har utfärdats av en centralbank eller en svensk eller utländsk kommun och positionen skulle ges riskvikten noll procent enligt schablonmetoden för kreditriskerna.

Beräkningen av gränsvärdena för stora exponeringar

16 § Vid beräkningen av om gränsvärdena för stora exponeringar iaktas skall ett institut undanta

1. exponeringar mot en stat eller en centralbank eller mot en svensk eller utländsk kommun i en stat inom EES, om exponeringen skulle ges riskvikten noll procent enligt schablonmetoden för kreditriskerna,

2. exponeringar som täcks av en medräkningsbar garanti som utfärdats av en stat eller en centralbank eller av en svensk eller utländsk kommun i en stat inom EES, om en exponering mot garantigivaren i fråga skulle ges riskvikten noll procent enligt schablonmetoden för kreditriskerna, och

3. exponeringar för vilka det finns en medräkningsbar säkerhet i form av räntebärande värdepapper som har utfärdats av en stat eller en centralbank eller av en svensk eller utländsk kommun i en stat inom EES, om säkerheten utgör en fordran på utfärdaren som skulle ges riskvikten noll procent enligt schablonmetoden för kreditriskerna.

Indelning av kreditvärderingar i kreditkvalitetssteg enligt 4 kap. 13 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

17 § För att skilja mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje kreditbetyg skall Finansinspektionen, när den enligt 4 kap. 13 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar delar in kreditvärderingar som får användas för att bestämma riskvikter för andra exponeringar än sådana som tillhör exponeringsklassen positioner i värdepapperisering i kreditkvalitetssteg, beakta

1. den långfristiga andelen fallissemang för poster som har getts samma kreditbetyg eller, om kreditvärderingsföretaget inte registrerat uppgifter om fallissemang under någon längre tid, företagets uppskattning av andelen fallissemang för poster som har getts samma kreditbetyg,
2. den emittentkategori som kreditvärderingsföretaget täcker,
3. den kreditbetygsskala som kreditvärderingsföretaget använder,
4. varje kreditbetygs betydelse,
5. kreditvärderingsföretagets definition av fallissemang, och
6. andra kvantitativa eller kvalitativa faktorer som påverkar skillnaden mellan de relativa risknivåerna.

Finansinspektionen skall jämföra andelen fallissemang för varje kreditbetyg från ett enskilt kreditvärderingsföretag med ett referensvärde som bygger på den andel fallissemang som andra kreditvärderingsföretag registrerat för en emittentkategori som ligger på en likvärdig kreditrisknivå.

Om andelen registrerade fallissemang för ett enskilt kreditvärderingsföretags kreditbetyg är avsevärt och systematiskt högre än referensvärdet, skall kreditbetyget placeras på ett steg i kreditkvalitetsskalan som innebär en högre risk. Om kreditvärderingsföretaget senare visar att andelen fallissemang när det gäller det aktuella kreditbetyget inte längre är väsentligt och systematiskt högre än referensvärdet, skall kreditbetyget åter placeras på det ursprungliga steget i kreditkvalitetsskalan.

18 § För att skilja mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje kreditbetyg skall Finansinspektionen, när den enligt 4 kap. 13 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar delar in kreditvärderingar som får användas i syfte att bestämma riskvikter för exponeringar som tillhör exponeringsklassen positioner i värdepapperisering i kreditkvalitetssteg, beakta

1. andelen fallissemang eller andelen förluster,
2. de olika typer av transaktioner som bedömts av kreditvärderingsföretaget,
3. varje kreditbetygs betydelse, och
4. andra kvantitativa och kvalitativa faktorer som påverkar skillnaden mellan de relativa risknivåerna.

Finansinspektionen skall vid indelningen eftersträva att sådana positioner i värdepapperisering som ges samma riskvikt är föremål för jämförbara nivåer av kreditrisk.

Information från Finansinspektionen**Information som alltid skall tillhandahållas**

19 § Finansinspektionen skall på sin webbplats tillhandahålla

1. de lagar och andra författningar och allmänna råd som har beslutats som ett led i att genomföra kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravsdirektivet,

2. information om i vilken utsträckning de valmöjligheter som finns i kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravsdirektivet har utnyttjats,

3. de allmänna kriterier och metoder som tillämpas vid granskningen och utvärderingen enligt 29–31 §§, och

4. sammanställda statistiska uppgifter om antalet institut, kapitalkrav och andra centrala aspekter som rör tillsynen över institut.

20 § Finansinspektionen skall sträva efter att tillhandahålla den information som anges i 19 § på ett sätt som gör det möjligt att jämföra de tillvägagångssätt som har valts i Sverige med de tillvägagångssätt som de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater har valt. Informationen skall offentliggöras i ett gemensamt format och uppdateras regelbundet.

21 § Finansinspektionen skall vid behov översätta de lagar och andra författningar samt de allmänna råd som skall tillhandahållas på webbplatsen enligt 19 § till engelska.

Information om tillstånd enligt 9 kap. 4 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

22 § Om Finansinspektionen med stöd av 9 kap. 4 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar ger ett institut tillstånd att räkna in ett dotterföretag vid beräkningen av kapitalkraven enligt 2 kap. samma lag, skall inspektionen, på sin webbplats, tillhandahålla information om

1. under vilka förutsättningar tillstånd enligt 9 kap. 4 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar ges,

2. hur många moderinstitut som utnyttjar ett tillstånd enligt 9 kap. 4 § samma lag och hur många av dessa som räknar in dotterföretag i tredje land, och

3. sammanlagt för alla moderinstitut som utnyttjar möjligheten

a) storleken på den totala kapitalbas för moderinstitutet som innehas av dotterföretag i tredje land,

b) den andel i procent av moderinstitutets totala kapitalbas som motsvarar den kapitalbas som innehas av dotterföretag i tredje land, och

c) den andel i procent av den sammanlagda lägsta kapitalbasen för moderinstitutet enligt 2 kap. 1 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar som motsvarar kapitalbasen för dotterföretag i tredje land.

Informationen skall tillhandahållas på det sätt som anges i 20 §.

23 § Om Finansinspektionen med stöd av 9 kap. 4 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar ger ett institut tillstånd att räkna in ett dotterföretag vid beräkningen av kapitalkraven och något av dotterföretagen hör hemma i en stat utanför EES, skall inspektionen minst en

gång varje år lämna uppgift om tillståndet och om villkoren för tillståndet till tillsynsmyndigheten i den staten.

SFS 2006:1533

Information om kommuner

24 § Finansinspektionen skall upprätta och på sin webbplats tillhandahålla en förteckning över svenska kommuner som ges samma riskvikt som svenska staten enligt 9 § första stycket.

Information om godkända kreditvärderingsföretag

25 § Finansinspektionen skall på sin webbplats tillhandahålla

1. en förteckning över godkända kreditvärderingsföretag, och
2. information om hur ett kreditvärderingsföretag skall gå till väga för att kunna godkännas enligt 4 kap. 12 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Förteckning över finansiella holdingföretag

26 § Finansinspektionen skall föra en förteckning över sådana finansiella holdingföretag som anges i 9 kap. 3 § första stycket 2 lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar och som ingår i en finansiell företagsgrupp som inspektionen utövar tillsyn över. Förteckningen skall överlämnas till Europeiska gemenskapernas kommission vid varje förändring.

Övrig information

27 § Finansinspektionen skall även på sin webbplats tillhandahålla den övriga information som den enligt kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravsdirektivet skall offentliggöra.

Informationens förhållande till det offentliga rättinformativsystemet

28 § Den information som skall finnas på Finansinspektionens webbplats enligt denna förordning skall hållas skild från den del av innehållet i det offentliga rättinformativsystemet enligt rättinformativförordningen (1999:175) som inspektionen svarar för.

Finansinspektionens tillsyn

29 § Finansinspektionen skall vid sin tillsyn över ett institut eller en finansiell företagsgrupp särskilt granska och utvärdera om institutet eller företagsgruppen, beroende på vad som är tillämpligt, uppfyller kraven i

1. 1 kap. 6 c–6 h lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,
2. 6 kap. 1–5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, och
3. föreskrifter meddelade med stöd av 1 kap. 6 i § lagen om värdepappersrörelse och 16 kap. 1 § 3 lagen om bank och finansieringsrörelse.

30 § Finansinspektionens tillsyn enligt 29 § skall åtminstone omfatta

1. kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker,

2. resultaten av de stresstester som genomförts av institut som tillämpar
 - a) en internmetod för kreditrisker, eller
 - b) en egen riskberäkningsmodell för marknadsrisker,
3. stora exponeringar och andra koncentrationsrisker och om institutet i detta avseende uppfyller de krav som ställs på det,
4. stabilitet, lämplighet och tillämpningssätt i fråga om de riktlinjer, instruktioner och metoder som införts för att hantera kvarstående risker i samband med att medräkningsbara kreditriskskydd används,
 5. i vilken utsträckning det kapitalkrav som ett institut beräknar för exponeringar som det har värdepapperiserat är rättvisande med hänsyn till
 - a) transaktionens ekonomiska substans, inklusive den grad av risköverföring som uppnåtts, och
 - b) det eventuella stöd som ett institut har gett till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser,
 6. exponeringen för och hanteringen av likviditetsrisker,
 7. effekterna av diversifiering och hur sådana effekter beaktas inom ramen av riskmätningssystemet,
 8. om de värdejusteringar som gjorts avseende positioner eller portföljer i handelslagret gör det möjligt för ett institut att under normala marknadsförhållanden inom kort tid avyttra eller säkra sina positioner utan att drabbas av väsentliga förluster, och
 9. exponeringen för ränterisker för andra exponeringar än de som ingår i handelslagret.

31 § Finansinspektionen skall med beaktande av storleken, systemviktigheten, arten, omfattningen och komplexitetsgraden hos verksamheten i ett institut fastställa hur och hur ofta den granskning och utvärdering som anges i 29 och 30 §§ skall ske. En uppdatering av inspektionens granskning och utvärdering skall göras minst en gång varje år.

Bemyndiganden

Bemyndiganden enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

32 § När det gäller lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar får Finansinspektionen, i de avseenden som inte regleras i denna förordning, meddela föreskrifter om

1. vilka positioner som skall ingå i handelslagret enligt 1 kap. 7 § och omfattningen av dessa,
2. vilka positioner som får ingå i handelslagret enligt 1 kap. 9 § och villkoren för det,
3. vilka åtgärder ett institut skall vidta för att dess riktlinjer och instruktioner skall uppfylla kraven i 1 kap. 10 § första stycket,
4. villkoren för att beräkna kapitalkravet enligt 2 kap. 6 § och hur kapitalkravet enligt den paragrafen skall beräknas,
5. beräkningen av fasta omkostnader enligt 2 kap. 10 §,
6. villkoren för att räkna in poster i kapitalbasen och räkna av poster från den enligt 3 kap., omfattningen av dessa poster och hur kapitalbasen i övrigt skall beräknas enligt samma kapitel,

7. hur ett institut som har tillstånd att använda en internmetod för kreditrisker skall beräkna förväntade förlustbelopp och de avsättningar och värde-regleringar som gjorts för att täcka förlusterna samt hur förväntade förlustbelopp för aktieexponeringar och positiva eller negativa belopp som uppkommer vid en jämförelse mellan förväntade förlustbelopp i övrigt och gjorda avsättningar och värde-regleringar skall behandlas enligt 3 kap. 9 § när kapitalbasens storlek beräknas,

8. när ett institut som värdepapperiserat sina tillgångar och ett medverkande institut skall beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna enligt 4 kap. 2 §,

9. vilka krav ett institut skall uppfylla för att få tillstånd att använda metoden med interna modeller enligt 4 kap. 4 § andra stycket,

10. hur ett institut som använder schablonmetoden enligt 4 kap. 5 § skall beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen och vilka förutsättningar som skall vara uppfyllda för att ett exportkreditorgans kreditvärderingar skall få användas för att bestämma riskvikter enligt 4 kap. 6 §,

11. hur ett institut som har tillstånd att använda internmetoden skall beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen enligt 4 kap. 7 §,

12. vilka krav ett institut skall uppfylla för att få tillstånd att använda internmetoden enligt 4 kap. 7 §,

13. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 4 kap. 8 § andra stycket,

14. under vilka förutsättningar ett institut får kombinera schablon- och internmetoderna eller införa en internmetod stegvis enligt 4 kap. 9 §,

15. vilka krav kreditvärderingsföretagens metoder och kreditvärderingar skall uppfylla för att kreditvärderingsföretagen skall godkännas enligt 4 kap. 12 §,

16. hur ett institut får använda kreditvärderingar gjorda av kreditvärderingsföretag för att beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen,

17. vilka kreditriskskydd som får användas för att reducera ett riskvägt exponeringsbelopp, under vilka förutsättningar olika kreditriskskydd får beaktas och hur kreditriskskyddets riskreducerande effekter skall beräknas enligt 4 kap. 15 § för ett institut som använder schablonmetoden eller den grundläggande internmetoden för exponeringen,

18. hur kapitalkravet för motpartsrisiker som ingår i marknadsrisiker skall beräknas enligt 5 kap. 1 §,

19. hur ett institut som använder någon av schablonmetoderna för positionsrisk, avvecklingsrisk, valutakursrisk eller råvarurisk skall beräkna kapitalkravet för marknadsrisiker enligt 5 kap. 2 §,

20. vilka krav som skall vara uppfyllda för att ett institut skall få tillstånd att använda egna riskberäkningsmodeller enligt 5 kap. 3 §,

21. hur ett institut som använder basmetoden skall beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 2 §,

22. hur ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker skall beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 3 och 5 §§,

23. vilka krav som ställs på ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker enligt 6 kap. 4 §,

24. vilka villkor ett institut skall uppfylla för att få använda en annan beräkningsgrund för vissa affärsområden enligt 6 kap. 5 §,

25. vilka krav som skall vara uppfyllda för att ett institut skall få tillstånd att använda internmätningssmetoden enligt 6 kap. 7 §,
26. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 6 kap. 7 § andra stycket,
27. vilka krav som skall vara uppfyllda för att ett institut skall få tillstånd att kombinera olika metoder för operativ risk enligt 6 kap. 8 §,
28. hur exponeringarna skall värderas vid beräkningen av ett instituts exponeringar enligt 7 kap. 3 och 5 §§,
29. vilka poster som helt eller delvis får undantas vid beräkningen av ett instituts stora exponeringar enligt 7 kap. 6 § andra stycket,
30. under vilka förutsättningar ett institut i de fall som avses i 7 kap. 7 § får beräkna en exponerings värde med stöd av internmetoden eller med beaktande av kreditriskskydd och vilka krav ett institut som använder någon av dessa beräkningsmetoder skall uppfylla,
31. vilket särskilt kapitalkrav och vilka övriga villkor ett institut skall uppfylla enligt 7 kap. 8 §,
32. vilken information som skall offentliggöras enligt 8 kap. 2 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen skall lämnas och hur informationens riktighet skall kontrolleras,
33. i vilka fall bestämmelserna om finansiella företagsgrupper skall gälla enligt 9 kap. 2 §,
34. under vilka förutsättningar tillstånd att räkna in vissa dotterföretag enligt 9 kap. 4 § får ges,
35. vilken information som skall offentliggöras enligt 9 kap. 7 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen skall lämnas och hur informationens riktighet skall kontrolleras,
36. hur gruppbaserad redovisning enligt 9 kap. 9 § skall upprättas för sådana institut som tillämpar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder⁴,
37. hur konsolideringen skall ske enligt 9 kap. 10 §,
38. hur kapitalbasen skall beräknas enligt 9 kap. 11 §,
39. innehållet, utformningen och omfattningen av den redovisning eller information som skall lämnas enligt 10 kap. 11 §,
40. vilka räkenskapsperioder den gruppbaserade redovisningen och den samlade informationen skall avse och vid vilka tidpunkter den gruppbaserade redovisningen och den samlade informationen skall ges in enligt 10 kap. 12 §,
41. vilka företag som enligt 10 kap. 12 § skall upprätta och ge in den gruppbaserade redovisningen om det finns en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 2 §,
42. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera stora exponeringar enligt 10 kap. 15 §, och
43. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera kapitalbas och kapitalkrav enligt 10 kap. 16 §.

⁴ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1 (Celex 32002R1606).

Bemyndiganden enligt lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

33 § När det gäller lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar får Finansinspektionen meddela föreskrifter om

1. vilka krav som ett institut som har medgivande enligt 4 kap. 9 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag att använda egna riskberäkningsmodeller skall uppfylla enligt 3 §,

2. hur kapitalbasen skall beräknas enligt 5 §,

3. att bestämmelser om värdepapperisering inte skall tillämpas enligt 6 § tredje stycket av ett institut som under 2007 beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker enligt bestämmelserna i 3 kap. lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag,

4. vilka villkor som skall vara uppfyllda för att ett värdepappersbolag skall få tillstånd att överskrida gränsvärdena för stora exponeringar utan att beräkna ett särskilt kapitalkrav enligt 8 §, och

5. vilken andel som varje år skall gälla enligt 10 § första stycket 2.

Vad ansökningar skall innehålla

34 § Finansinspektionen får meddela föreskrifter om vad ansökningar enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar skall innehålla och vilka handlingar som samtidigt skall ges in till inspektionen.

Internationella överenskommelser

35 § Finansinspektionen får ingå sådana internationella överenskommelser som följer av artikel 131 första och andra styckena i kreditinstitutsdirektivet. Detta gäller dock inte om överenskommelsen kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2007. Genom förordningen upphävs förordning (2000:669) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

2. Bestämmelserna i 5 § första stycket får tillämpas till och med 2012 även när exponeringen är uttryckt och refinansierad i en nationell valuta i någon av de andra staterna inom EES.

På regeringens vägnar

MATS ODELL

Mats Walberg
(Finansdepartementet)

